

Narčnina listu: Celo leto 80 din., pol leta 40 din., četrt leta 20 din., mesečno 7 din. Izven Jugoslavije: Celo leto 160 din. Inserati ali oznanila se zaračunajo po dogovoru; pri večkratnem inseriranju primeren popust. Upravištvu sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Novša Straža

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo

Naša Straža izhaja v ponedeljek, sredo in petek. Uredništvo in upravištvu je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Z uredništvom se more govoriti vsaki dan samo od 11. do 12. ure. Rokopisi se ne vračajo. Nezaprite reklamacije so poštne proste. Telefon interurban št. 113.

88. številka.

MARIBOR, dne 21. septembra 1925.

Letnik I.

Zbor delegatov SLS iz mariborskega volilnega okrožja.

Včeraj v nedeljo so se zbrali ob 10. uri predpoldne delegati SLS, nad 600 po številu, iz cele Slov. Stajerske, Koroške in Prekmurja ter napolnili dvorano Zadržne gospodarske banke v Mariboru. Zastopani so bili odposlanci kmetijskega, delavskega, obrtniškega in uradniškega stanu. Zborovanje je otvoril in vodil načelnik mariborske mestne SLS in župan Maribora g. dr. Josip Leskovar. V kratkih besedah je pozdravil od vseh navzočih burno navdušeno pozdravljenega voditelja dr. Antona Korošca, navzoče poslance, referente in vse zborovalce, ki so prihiteli na ta velevažni vsakoletni zbor iz vseh krajev mariborskega volilnega okrožja. Po pozdravnih besedah dr. Leskovarja je stopil na govorniški oder dr. Korošec, ki je poročal o političnem položaju ter izvajal sledeče:

Po predzadnjih volitvah za Narodno skupščino se je naša stranka odločila, da se zveže z najmočnejšo hrvatsko stranko, Radičevno stranko, in se skupno z njo bori za uresničenje svojega državnopravnega programa, za samoupravo Slovenije.

Nastal je takozvani federalistični blok. Ko so Radičevci na to zapustili abstenenčno politiko in se pojavili lani v narodni skupščini, se je z njimi osnoval širši blok združene opozicije, ki je mimogrede dobil tudi vlado v svoje roke. In ko se je po letošnjih volitvah zopet sestala narodna skupščina, se je ta blok obnovil, in sicer pod imenom: blok narodnega sporazuma in ljudske (seljaške) demokracije. Toda že meseca julija tega leta so se radičevci izneverili bloku, se odrekli njegovemu programu, osvojili na celi črti vladni program radikalne stranke ter z njo ustanovili sedanjo, takozvano Pašič-Radičevno vlado. Druge stranke bloka med njimi tudi mi, so ostale zveste programu narodnega sporazuma in ljudske demokracije in vztrajajo v opoziciji. V opozicijo pa je prišla tudi Samostojna demokratska stranka, ne sicer prostovoljno, ampak, ker jo je Pašič kot nerabno vrgel iz vlade. Novi vladi pa so nenaprosene vsilile svojo pomoč slovenska stranka samostojnežev in Prepeluhova stranka bivših republikancev ter avtonomistov, ki sedaj z radičevci skupaj podpirajo izvajanje Pašičevega vladnega programa.

To je v najtesnejših obrisih naša notranja politika, kakor se je razvijala zadnja tri leta, ter trenutni politični položaj. Ako bi očitano kaj koristila, potem bi bil na mestu očitok, da Radičeva stranka ni bila lojalna, poštena in zanesljiva zaveznica, in sicer ne samo glede taktike, ker se je ves čas sodelovanja v opoziciji skušala škodovati predvsem svojim zaveznikom, ampak, kakor se je sedaj izkazalo, tudi glede programa, katerega je navsezadnje v celoti izdala. Radičeva stranka je zapustila republiko, federacijo, narodni sporazum in seljaško demokracijo. Ako kljub temu Radič na Hrvatskem in po Ženevi še vedno govori o neki seljaški demokraciji, je to smešno, ker je vendar znano, da kmetje nimajo nobene besede v Radičevi stranki, a Radič nobene besede v Pašičevi vladi. Radičevi stranki se godi kakor vsem dezerterjem, da se njihove usluge sprejemajo, a nje same se gleda po strani. Radič in Pucelj in Prepeluh morajo ponižno in poslušno služiti ne narodu, ne državi, ne kmetiskemu stanu, ampak radikalni stranki. To je njihova žalostna vloga v sedanjem političnem položaju.

Sedanja vlada je sicer po številu močna, toda v svoji notranjosti neenotna in vsled tega slaba.

Radič si želi iz Pašičevega objema in Pašič iz Radičevega društva. Za to je bahanje, da bodo novi zavezniki vladi polna štiri leta, le znak nepoznavanja resničnih razmer. Obema vladnim strankama se hoče novih volitev. Radičevci si žele novih volitev, da bi se osvobodili sedanjega neprijetnega in poniževalnega položaja, v katerem se nahajajo, in da bi v volitvah, v katerih bi nje deloval cel vladni aparat, pridobili na številu svojih poslanskih mandatov. Radikalna stranka pa tudi govori o novih volitvah, ki pa bi naj nastopile še le po sprejetju rednega proračuna, s katerim se na vsak način hočejo obremeniti politično odgovornost Radičeve stranke. Radikalna stranka trdno upa, da bi si z že preiskušeni nasilnimi sredstvi pridobila še toliko mandatov, da bi se ji potem ne trebalo ozirati na nobeno drugo stranko. Postati sama dovolj močna, da dikti svojo voljo dinastiji in narodom, to je njen ideal. Potemtakem izgleda sicer, da so tudi v želji po novih volitvah radikali in radičevci enega mišljenja in da je zopet nova vez med njimi. Toda to je le navideznost! Radikali ne bi pod nobenim pogojem hoteli z Radičem volitve, a radičevcem, ako niso na vladi, volitve ne bi nič koristile. In v teh različnih razlogih za nove volitve tiči velika nevarnost za kaki dolgotrajnejši obstoj sedanje vladne zveze.

Trdna za dolgo dobo pa ni sedanja vlada tudi iz drugih razlogov. Razporedenje hrvatskih mas je tako, da pričakuje z gotovostjo skorajšnje revizije ustave in nove notranje državne ureditve. O tem je vsak razgovor, to je nepobitno dejstvo! Temu splošnemu pričakovanju se je moral ukloniti tudi Radič in v Ženevi go-

voriti o reviziji ustave, čeprav dobro ve, da je to njegovim sedanjim političnim gospodarjem zelo neprijetno vprašanje. Ne da bi tudi v radikalni stranki ne bilo mož, ki uvidevajo, da je sedanje centralistično stanje nevzdržljivo, ampak ker Pašič noče o tem nič čuti, a Pašič je še danes radikalna stranka. On ji še narekuje svojo voljo in svoje poglede! Narekuje pa ji tudi svoj tempo, svoje korake pri delovanju, ki so zelo, zelo počasni. Ta počasnost v delovanju je nesreča za vsako stranko, ki tvori zvezo z radikali, ker ne more v Pašičevi družbi ničesar doseči, če pride v njo še s tako dobrimi nameni. Starokopitnost in počasnost samodržca Pašiča ubijata z njim zvezane stranke, ubija pa nam tudi in zavira zdrav razvoj v celi naši notranji politiki. Stalni pravci v finančni politiki, dalekovidni pogledi v carinski in tarifni politiki, vodilne smernice v celem narodnem gospodarstvu, vsega tega še nam manjka ob koncu sedemega leta našega zjedinenja, in na tem umirajo stanovi in hirajo narodi. To kompromitira vsako stranko, in zato je nevarno vladati s Pašičem.

Edina stranka, katere še ni spametovala družba s Pašičem, je očigledno Samostojna demokratska stranka.

O njej se čujejo neprestano glasovi iz Beograda, da bi bila voljna žrtvovati celo Pribečeviča in se popolnoma spojiti z radikalno stranko. Z namenom, da bi se lažje izvršila ta fuzija na Slovenskem, bi se baje umaknil začasno iz politike in iz vodstva stranke njen sedanji predsednik dr. Žerjav ter prepustil vodstvo dr. Kramerju, ki je njegov naslednik na volilni listi demokratske stranke. Baje, tako se dalje govori, je to glavni vzrok, da se na Slovenskem še ni izvršila nobena sprememba uradništva, čeprav mora biti to stanje neznosno za slovenske radikale, samostojneže in bivše republikance, ki imajo svojo vlado, za katero morajo glasovati, a v Sloveniji izvršuje mesto njih vlast opozicijska stranka demokratska. V Beogradu, kakor čujemo, tej spojitvi ne bi bili nasprotni, pač pa v Sloveniji prizadete stranke še nočejo ničesar čuti o tem. Sicer pa to nas ne zadeva, pač pa slovenske radikale, samostojneže in radičevce, ki bi bili na ta način izigrani in vrženi med obrabljeno šaro. V najbližnjem času bomo videli, koliko je na vseh teh govoricah resnice.

Ni namreč izključeno, da so take govorice nalašč za našo stranko izmišljene. So gotovi ljudje, ki nas hočejo za vsako ceno videti v vladi in na odgovornosti. Ti se z vsemi sredstvi in silami trudijo, da bi nas spravili v vlado: z žuganjem, plašenjem, obljubovanjem. No, vsaj za tako naivne nas ne smejo imeti, da bi mi storili kak političen korak zaradi slovenske demokratske stranke. Ona je lahko zgoraj, spodaj, levo, desno, mi gremo svojo začetno pot naprej. Samostojna demokratska stranka je nesreča za slovenski narod, a za nas ni nobena orientacijska tabla.

Nočemo pa s tem reči, da je za nas v bodoče vsako sodelovanje z radikalno stranko načeloma izključeno.

Pod gotovimi predpogoji in pogoji bi bilo tudi to mogoče. Toda danes o tem govoriti bi bilo popolnoma brez potrebe, ker stvar ni na dnevnem redu. Tudi nismo tako nespametni, da bi o sličnih stvareh javno razpravljali.

Radikalna in radičevska stranka, ki sta sedaj na vladi, ne izvršujeta in nočeta izvrševati glavni točk političnega, kulturnega in gospodarskega programa slovenskega naroda, za to je naše mesto za sedaj v opoziciji. Komur ni do programa in ljudstva, lahko kapitulira, kdor pošteno misli s svojim programom, mora vstrajati. In mi hočemo vstrajati! V politiki sedaj po vojski hitro živimo, ne samo drugod, nego tudi pri nas. Tudi za nas še pride solnce, in sicer prej nego to mnogi ljudje mislijo. Ideja sporazuma med Slovenci, Hrvati in Srbi ni mrtva, ona je živa še pri vseh narodih. Tudi njen dan pride, po bojih, težavah, žrtvah sicer, a brez truda in napore nikjer ni uspeha in zmage.

Za vse ono pa, kar sedaj tlači Slovence, moramo naprtiti odgovornost onim, ki so zavestno in namerno zakrivali naše sedanje težave.

Samostalni demokratje in samostojneži so zakopali našo prejšnjo deželno avtonomijo in postavil z ustavo na njeno mesto sedanji nesposobni birokratičen centralizem. Hoteli so nam celo vzeti našo slovensko samostojnost, kajti demokratje in samostojneži so glasovali za to, da je prišlo takozvano »narodno jedinstvo« v ustavo. Državno in narodno jedinstvo, to sta sploh dve besedi, ki jih zadnjih pet let srečamo na vsakem koraku, seveda največ v plemenitih denuncijacijah in blagohotnih obtožbah. Državno jedinstvo smo vedno priznavali in tudi od nas zamišljena avtonomija se ne protivi državnemu jedinstvu. Glede narodnega jedinstva pa razločujemo. Izključujemo vsako narodno jedinstvo, po katerem bi se morali odreči svojemu slovenskemu jeziku in svoji slovenski narodni zavesti. V zgodovini ni primere, da bi se kateri narod odrekel svojemu jeziku in svojemu narodnemu življenju. So bili ljudje, kakor v

avstrijski dobi nemškutarji, ki so se izneverili svoji lastni materi, a to so bili posamezni pokvarjenci ali zapeljanci, a cel narod je kljub preganjanju ostal trden in značajan. Tudi sedaj nastopajo slični ljudje, ki se posmejujejo slovenski narodni zavesti, smešijo slovenske kulturne pridobitve in se odrekajo slovenskemu občestvu, toda vsake nove volitve pokažejo, da je slovenski narod ostal zvest samemu sebi. Tudi bratom Srbom moramo v tem ožiru reči: Ako se slovenski jezik prirodno zlije s hrvatskim in srbskim v enoto, dobro, mi bomo to dejstvo potem priznali. A ne zahtevajte od nas, da se kot nizkotne in podle izdajice odrečemo svojemu slovenstvu in da postanemo edini žalostni primer, kako en narod sam sebe izbriše iz zgodovine. Najmanj pa uporabljajte kako nasilje, kajti s tem uničite vsako upanje tudi na prirodno spojitve jugoslovanskih narodov. Ne držite se tudi izdajic slovenstva, kajti s tem si samo odbijate pošteno slovensko dušo in varate sami sebe o pravem razpoloženju slovenskega naroda. Ne leži slabost države v njenih različnih narodih, ampak samo v tem, ako se z njimi krivo postopa.

Naloga in dolžnost majhnih slovenskih stranic izven Slovenske ljudske stranke bi bila po našem mišljenju pač čisto drugačna nego jo one dandanes shvačajo.

Če le more kateri teh političnih drobcev, pa se obesi na vsakokratno vlado. Za vsako ceno, slepo, brezpogojno, brez ozira na potrebe in zahteve slovenskega ljudstva. Za svojo nalogo v vladi pa potem smatrajo, da z otročjim veseljem zadenejo par udarcev Slovenski ljudski stranki, ki boli prizadete, a stranki nič ne škodi, zraven pa pokrivajo udano in voljno vsa zapostavljanja in vse krivice, ki jih druge močnejše vladne stranke namenoma povzročajo slovenskemu ljudstvu. Kaj je n. pr. pozitiven uspeh večletnega hlapčevanja Samostalne demokratske stranke. Neznosni davki, ki ogrožajo obstoj vseh delovnih stanov, slaba carinska in tarifna politika, ki nam ubija vse narodno gospodarstvo, oviranje in zabranjevanje industrije na slovenskih tleh, odtekanje denarja iz naše zemlje, in vsled tega eksekucije, konkuzi in kričeča brezposelnost, ki postaja poseben problem za Slovenijo. To so uspehi! Sedaj so se namesto njih vdinjali za hlapce najmočnejše vladne stranke slovenski radikali, samostojneži in republikanci. Njihovo prava slovenska domoljubna dolžnost pa bi bila, da bi se v sporazumu in dogovoru z edino legitimirano zastopnico slovenskega naroda, s Slovensko ljudsko stranko, zavzemali ne za svoje malenkostne strankarske koristi in želje, temveč za temeljne življenjske pogoje ljudstva, ki prebiva na slovenskem ozemlju. Pri vsej razliki strank bi se našlo tudi marsikaj skupnega, posebno to, kar potrebuje slovenski narod vsakdan neizogibno za svoj obstoj.

Samo po uradni statistiki imamo Slovenci sedaj okoli 30.000 brezposelnih.

Vsaki 30. človek stoji na cesti — brez posla in brez kruha! Vsiljiva politika slovenskih stranic je kriva, da nas večje vladne stranke pač čujejo, ako se lasamo slovenske stranke med seboj, a ne čujejo, kadar jim javljamo potrebe slovenskega ljudstva, ker vedo, da so jim male slovenske stranke itak na razpolago in že samo za ministrski stolček radevolje pokrivajo vsa zapostavljanja Slovenije. Hladnokrvno se koraka preko najtežjih in najvažnejših vprašanj, ki se tičejo našega ljudstva. Kaj naj počnemo z brezposelnimi? Izseljevanje ni urejeno, ni organizirano, zato je izseljevanje nemogoče. Zemlja se Slovincem ne deli, industrija na slovenski zemlji se delajo neprestano največje ovire, ustanavljanje novih industrijskih podjetij se ne dovoljuje iz ničevih vzrokov, kmeta in trgovca se ubija z davki — od česa in kako naj živimo Slovenci? To vse je žalostna posledica neumnega hlapčevanja slovenskih stranic vsakokratni vladi. Zato pa bodo naše male stranke morale revidirati svojo dosedanjo politiko doma in v Beogradu, iskati enotne slovenske fronte, ali pa bo narod moral enkrat za vselej obračunati z njimi.

Napram slovenski industriji vlada v Beogradu naravnost sovražno razpoloženje.

V središču naše države se namreč zastopa mnenje, da se industrijska podjetja ne smejo nahajati na meji, ampak vse bolj v sredini države. Čudno je, da se isto stališče ne zavzema napram industriji v Beogradu in okoli njega, v Pančevu, Nišu itd., ki so še bližje meji, nego nekatere naše industrije. Sicer pa je to stališče tudi načelno pogrešno. Ob mejah po teh teorijah ne sme biti industrije zaradi vojske, da ne pride sovražnikom v roke in službo. Odkdaj in kje pa velja pravilo, da se mora celo narodno gospodarstvo razvijati samo z ozirom na morebitne vojske? Ali hočemo res postati izrazito militaristična država? Naša industrijska podjetja so deloma že stara in se ne dajo premikati, kakor figure na šahovski deski, a nova industrijska podjetja se ustvarjajo tam, kjer ne morejo uspevati druge stvarne kulture in kjer so za to dani predpogoji. Slovenija ne more postati eno samo veliko žitno polje, a za industrijo ima dovolj kvalificiranega prebivalstva in prirodnega bogastva,

Preden je še stopila na hodnik v drugem nadstropju, je začula, da Marija joka. Franco je prosil agenta, naj dovoli njegovi ženi, da gre h otroku. A ona je ugovarjala, češ, da hoče ostati. Prestrašila jo je misel, da ne bi bila z njimi, če bi odkrili orožje. V tem je vstopil agent v sobico, kjer je bilo nekaj knjig. Našel je delo, tiskano v Capolagu z naslovom »Slovstvena dela živečega Italijana«, ter vprašal: »Kdo je ta živeči Italijan?«

»Peter Cesari«, je drzno odgovoril Franco.

Prevaran vsled naglega odgovora in redovnikovega imena, se je delal, ko da bi bil izobražen, in je rekel: »oh, poznami!« Odložil je knjigo in vprašal, kje spi višji inženjer.

Luiza je bila preveč prevzeta od tega strahu, da bi bila pozorna na kaj drugega. Franco pa je začutil besno potrebo, da bi se zjokal, ko je videl, da je vstopil burič in njegovi pomočniki v stricevo sobo, tako snažno in lepo pospravljeno, polno njegovega dobrega, mirnega duha, ko je pomislil, kakšen udarec bo ta vest za ubogega, starega moža. »Zdi se mi«, je rekel, »da bi vsaj tej sobi lahko prizanesli.«

»Obdržite svoje opazke zase«, je odgovoril agent. In začel je razmetavati odejo in žimnice. Potem je hotel ključ od omare. Imel ga je Franco, ki je šel ponj v svojo sobo v spremstvu orožnika. Stric mu ga je bil dal pred odhodom in mu rekel, da lahko dobi v prvem predalu nekaj denarja, če bi bila sila. Odprli so. Notri je bil zavitek dvajsetice, nekaj pisem in papirjev, listnice in stare beležnice, kompasi, svinčniki, majhna lesena skledica z različnimi novci.

Agent je natančno pregledal vsako stvar. V skodelici je našel med novci zlatnik Karla Alberta in štiridesetlirski novc začasne lombardske vlade.

»Gospod višji inženjer je prav posebno skrbno shranil te novce!« je rekel agent. »Odsedaj naprej jih bomo shranili mi.« Zaprl je omaro, ter vrnil ključ, ne da bi odprl še ostale omare.

Nato je šel na hodnik ter neodločen obstal. Carinik je mislil, da hoče iti po stopnjicah navzdol. Na hodniku pa je bila tema ter se stopnjic ni videlo. Zato je šel on, ker je bil bolj vaje, na desno proti stopnjicam ter rekel: »Tukaj«. Soba s sabljo pa je bila na levi strani.

»Čakajte«, je rekel agent. »Pogledali bomo še tu notri.« In obrnil se je na levo ter šel proti onim vratom. Luiza, ki je bila zadnja v spremstvu, je v odločilnem trenutku stopila naprej. Srce, ki ji je med agentovo neodločitvijo divje tolklo, se je sedaj čudežno pomirilo. Bila je zdaj blada, neustrašena in na vse pripravljena.

»Kdo spi tu?« jo je vprašal agent.

»Nihče. Tu so spali starši mojega strica, ki so umrli pred štiridesetimi leti. Od tedaj ni tu nihče več spal.«

V sobi sta bili dve postelji, zofa in omara. Agent je namignil orožnikom, naj odpro omaro. Poskusili so. Bila je zaklenjena.

»Mislim, da imam ključ jaz«, je rekla Luiza s popolno ravnodušnostjo. V spremstvu orožnika je šla doli in se vrnila s košarico polno ključev ter jo ponudila agentu.

»Ne vem, kateri je pravi«, je rekla. »Nikdar ga nismo rabili. Eden izmed teh mora biti.«

Poizkusil je vse zamen. Nato je poizkusil carinik, za njim Franco. Pravega ni bilo.

»Pošljite v S. Mametto, naj pride ključavničar«, je mirno rekla Luiza. Carinik je pogledal agenta, kot bi hotel reči: »Zdi se mi, da bi bilo zamen.« Toda agent mu je obrnil hrbet in zaklical proti Luizi: »Ta ključ mora biti tu.«

Omara, star kos pohištva v rokoko slogu, je imela na vsakem predalu kovinaste ročaje. Eden izmed orožnikov, najbolj močan, je poizkusil odpreti s silo. Ni se mu posrečilo ne pri prvem, ne pri drugem predalu. V tem hipu se je spomnila Luiza, da je videla sabljo v tretjem predalu, skupaj z nekimi zvitiimi risbami.

Orožnik je zagrabil za ročaje pri tretjem predalu. »Ta pa ni zaklenjen«, je rekel. In res, z lahkoto je odprl predal. Agent je zgrabil svetiljko in se sklonil, da bi pogledal notri.

Franco je sedel na zofi in opazoval strop. Ko je njegova žena videla, da je tretji predal odprt, je sedla poleg njega, prišla njegovo roko in jo krčevito stisnila. Slišal je listanje papirjev in carinika, ki je z zadovoljnim glasom zamrmral: »risbe!« Nato pa je vzkliknil

Prverazredna svetovna hiša

elektro-razsvetljavne in tehničke stroke

išče

agilne, najboljše uvedene reprezentativne mestne zastopnike. — Gospodje, ki imajo široka poznanstva in dobre osebne zveze z industrijami, uradi in oblastmi, naj svoje ponudbe s tčnim curriculum vitae ter naznanjajem referenc pošljejo pod: Za-6179 na »Publicitas« d. d., oglasni zavod, Zagreb, Gunduličeva ulica 11. 460

All sem ž obno-vil naročnino

agent: »Oho!« Spremljevalci so se sklonili, da bi pogledali. Franco je vtrepetal. Luiza pa je imela moč, da se je dvignila, pogledala in rekla: »kaj je?« Agent je držal v roki dolgo, skrivljeno, tenko škatljo iz lepenke, na kateri je bil popisan listek. Najprej je prebral po tihiem, nato pa je bral glasno, z nepopisnim poudarkom zadovoljstva in sarkazma: »Sablja poročnika Petra Ribere, ki je padel pri Malojaroslavcu leta 1812.«

(Dalje prihodnjič.)

Lastna stanovanja v novogradnjah, ugodni pogoji. Takoj prijaviti kreditno-stavbeni zadrugi »Možmir«, Maribor, Rotovski trg. 459

Za deložirance in druge brezstanovance si išče več prostorov za silo. Ponudbe: »Marstan«, Rotovski trg, Maribor. 458

Stiskalnice in mline (patent Rudl) za grozdje in sadje ima v zalogi tvrdka Hochnegger in Wicher, Maribor, Koroška cesta 53. Izdelovanje pohištva in stavbeno mizarstvo. Postrežba točna. Cene nizke. 342

Lepa kuhinjska oprema, belo barvana se po zelo ugodni ceni proda. Maribor, Dušanova ulica 2.

Kavarna »Mestni park«. Vsak dan svira znani Slager-Trio »Smid-Hercer-Bernkopf« od 21. do 1. ure in popoldne (pri lepem vremenu) od 17. do 19. ure.

Premog iz svojega premogokopa pri Veliki Nedelji prodaja Slovenska premogokopna družba z o. z. v Ljubljani, Wolfova ulica št. 1-1. 107

Podobarji
Kamnoseki
Knjigovezi
Pleskarji

dobijo vse svoje potrebščine po najugodnejših pogojih iz zaloge tvrdke

„ŠAGRIN“

Ljubljana, Kralja Petra trg 3.
(Miklošičeva cesta)

Dr. Camillo Morocutti

se je vrnil od dopusta in ordinira zopet redno v St. Ilju v Slov. gor. vsaki dan od 9. do 12. ure dop. 455

100-GODIŠNJE ISKUSTVO
I PROBUŠANI RECEPTI
DAJU UVEK PREDNOST

LEONHARDI-EVOM
MASTILU

TISKARNA
LOJANA ZA STAMPILJE
I. D.

PEKALA-TVOARNICE

EDMOND MOSTER I DRUG D. D.

Priporoča se

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za poljske križe

si mnogi želijo Kristusove podobe (korpuse). Da ustreže ljudem, jih je oskrbela Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kjer se dobijo po sledečih cenah: 65 cm veliki po 550 din., 75 cm veliki po 600 din., 80 cm veliki po 700 in 800 din., 90 cm veliki po 800 din., 100 cm veliki po 950 din. in po 1280 din., 120 cm veliki po 1700 din.

Stenski križi

z leseno podobo (korpusom) stanejo: Velikost 20 cm po 42 in 77 din., 25 cm po 55 in 90 din., 30 cm po 77 in 100 din., 35 cm po 96 in 115 din., 40 cm po 140 din.

Stenski križi

s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih po 4, 12, 18 in 24 din.

Stoječi križi

s kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih in izpeljavah po 22, 24, 28, 30 in 36 din. Izpeljava je zelo okusna in solidna ter se toplo priporoča, da si vsak, kdor križe potrebuje, iste kupi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Armin Ellinger

trgovina usnja in čevljarских potrebščin

Kralja Petra trg 9. MARIBOR Kralja Petra trg 9.

Moške klobuke

najnovjših oblik, po najnižjih cenah kupite pri tvrdki Anica Traun, Maribor, Grajski trg 1

Solidna postrežba

najnižje dnevne cene

vedno sveže blago

dostavlja se na dom

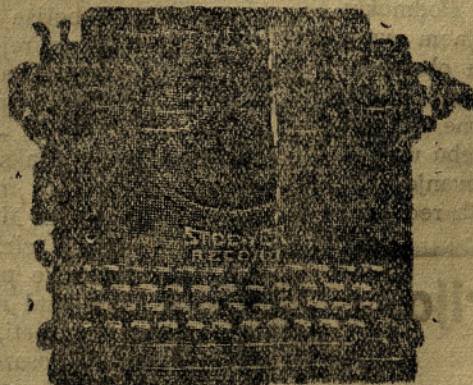
E. GASPARI

(preje Tischler)

trgovina z mešanlm blagom

MARIBOR, Aleksandrova cesta 19

Prvovrstne mešane pražene kave

Vrhunec fino mehanike. Prvorazredni moderni brzo-pisalni stroj. Večletno jamstvo. Brezkonkurenčni pisalni stroj sedanosti je edino

STOEWER-RECORD

LUD. BARAGA
Ljubljana, Selenburgova ulica 6/I.

Specijalna mehanična delavnica za popravo pisalnih, računskih, razmnoževalnih strojev. Hektografični zvitki, barvni trakovi, ogljeni in povošeni papir vedno v zalogi.

Somišljeniki, širite naše liste!